

ačkoliv to nikterak není třeba a dalo by se ulehčiti nejen soudům v jejich přepracovanosti, nýbrž i prospělo by se pokladně státní, ovšem předpokládá to, aby notáři, jako soudní komisaři, byly náležitě zaměstnávání a úprava hmotného poměru stavu soudcovského, aby byla ku spokojenosti tohoto stavu provedena.

Jednání a usnesení německých soudců v Karlových Varech.

Ve dnech 5. až 7. září t. r. jednali němečtí soudcové v Republice Československé na svém sjezdu v Karlových Varech nejen o svých akutních stavovských otázkách, jak ani jinak býti dnes nemůže, nýbrž i o svých snahách po vědeckém prohloubení svých příslušníků a o poměru soudcovského stavu vůbec k státu, národu, kultuře a hospodářskému životu.

Precisováním svého stanoviska ke všem těmto složkám jednání soudců německých stouplu neobyčejně a nutno s povděkem konstatovati, že z celého jednání byla patrna snaha veřejně stále zdůrazňovati, že soudce není pouhým úředníkem státním. Idea stavu soudcovského naprosto nepřipouští činiti mezi státním úředníkem a soudcem rovnítko.

Jest jen přirozeno, že při tomto nazírání na činnost soudcovskou musí materiálně býti zabezpečen stav soudcovský tak, aby jeho duševní potence dnešní nejen byla zachována, nýbrž i vzhledem k nynějšímu hospodářskému a kulturnímu životu národa stoupala.

Přetížený soudce a hmotně nezaopatřený koná svému státu buď služby špatné nebo, chce-li býti na výši doby, ničí sebe a svoje zdraví.

Přednášky proslovili: prof. štyrskohradecké university Dr. Swoboda o »Demokracii a soudcích«, pak profesor na svobodné vysoké škole politické Dr. Wohrsek o »Justici a tisku« a o justiční reformě s otevřeností sobě vlastní promluvil rada nejvyššího soudu v Brně Josef Stehr, který zejména zdůraznil, že za dnešní politické situace nelze řešiti krisi našeho soudnictví novou úpravou a přesuny některých úkonů na úřady jiné, které teprv by se musily zřizovati a na něž by nebylo v rozpočtech úhrady.

Nutno nápravu provésti v mezích dnešních zákonů, které uvolnění soudcovského stavu umožňují v mnohém ohledu bez velkého nákladu, aniž jest třeba měniti kompetence jejich.

Reformy jest třeba, pokud jde o soud, soudce a řízení soudní.

Soud potřebuje nejen zdatné soudce, nýbrž i náležitě vycvičenou a bezvadně fungující kancelář, na níž může se soudce spolehnouti. Počet soudců i personálu kancelářského jest upravit tak, aby mohl normální agendu snadno zastati.

Zvláštní zřetel jest věnovati osobě soudce, jemuž musí býti umožněno, aby svoje vzdělání odborné stále doplňoval a udržoval na výši doby. Základní podmínkou toho jest zlepšení jeho požitků a umožnění postupu do vyšších tříd služebních.

Pro reformu řízení soudního doporučuje se rozšíření řízení ve věcech bagatelních, rozšíření působnosti samo-soudců, obmezení opravných prostředků a konečně obligatorní postoupení všech věcí pozů-

stalostních notářům ku provedení celého řízení pozůstalostního.

Sjezd usnesl se na několika resolucích, v nichž ve stručném znění jsou obsaženy hlavní myšlenky výše zmíněných přednášek.

Touhy německých soudců kryjí se po této stránce úplně s touhami soudců českých a stav notářský sleduje zajisté s vřelou sympatií tyto snahy o povznesení soudu i soudců a s přesvědčením, že navržená cesta ke zlepšení jest za dnešního stavu věcí, jediné možná a k cíli vedoucí.

Zasedání rady mezinárodní federace vysokoškolsky vzdělaných žen

v Praze ve dnech 18.—24. července 1930.

Mezinárodní sdružení vysokoškolsky vzdělaných žen (International Federation of University Women) bylo založeno v červenci roku 1920 na konferenci, konané v Londýně. Myšlenka tato nebyla však již zcela nová, asi 20 let před tím zabývaly se jí ženy švýcarské a v roce 1919 sešly se zástupkyně amerických a anglických akademiček, aby připravily půdu k založení organizace skutečně mezinárodní. Na londýnské konferenci bylo stanoveno, že cílem federace bude: »pracovati k lepšímu porozumění a přátelství mezi akademicky vzdělanými ženami všech národů světa«.

Zastoupeny byly ženy americké, austrálské, belgické, československé, dánské, francouzské, holandské, italské, indické, kanadské, norské, španělské, švédské a ženy z jižní Afriky, třebaže neměly všechny státy dosud svých vlastních národních sdružení. Předsedkyní byla zvolena Prof. Dr. Karolina Spurgeon z londýnské university.

V následujících letech tvořily se rychle organizace akademických žen v jednotlivých státech, ačkoliv se to setkávalo s různými obtížemi. V roce 1922 sešly se delegátky 16 národních sdružení na konferenci v Paříži a na třetí konferenci, která se konala na společné pozvání žen norských, švédských, dánských a finských v Christianii, byly již zastoupeny akademické ženy 22 států. Předsedkyní zvolena zde Američanka Dean V. Gilderleeve.

Na kongrese v Amsterodamu v roce 1926 vzrostl počet zastoupených států na 27; členy Mezinárodní federace stalo se tu sdružení estonské, maďarské, německé a polské; předsedkyní zvolena byla docentka university v Oslo Dr. Gleditsch.

Na kongrese v Ženevě v roce 1929 přijato bylo za nového člena sdružení lotyšské a litevské a předsedkyní zvolena byla prof. university londýnské Dr. Cullis.

Kongresy mezinárodní federace vysokoškolsky vzdělaných žen konají se každého třetího roku, rada (Council) zasedá každoročně, a to vždy v jiné zemi.

Na pozvání Sdružení vysokoškolsky vzdělaných žen v RČS uspořádáno bylo zasedání rady ve dnech 18.—24. července 1930 v Praze. Předsedala mu prof. Dr. Cullis za přítomnosti bývalé předsedkyně prof. university v Oslo Dr. Gleditsch, první místopředsedkyně paní Schreiber-Favre, druhé místopředsedkyně paní Monod, generální sekretářky Miss Bosanguet a generální pokladní Miss Brown a delegátek těchto států: Spojených států amerických, Anglie, Austrálie, Belgie, Dánska, Francie, Holandska, Itálie, Kanady, Norska, Španělska, Švédska, Rakouska, Bulharska, Estonska, Německa, Řecka, Maďarska, Irska, Jugoslavie, Lotyšska, Litvy, Nového Zélandu, Polska, Rumunska a Švýcarska, vedle delegátky Československa.

Po dobu zasedání rady pořádána byla řada společenských akcí, z nichž zejména upozorniti jest na čaj pořádaný československým sdružením ve Společenském klubu dne 18. července 1930, jehož se zúčastnil za ministerstvo zahraničních věcí pan vyslanec Dr. Krofta, za notářskou komoru pan prezident Dr. Čulík, a řada vynikajících hostů.

Pro delegátky uspořádán byl zájezd do Jáchymova, kde byly uvítány zástupcem ministerstva zdravotnictví, uspořádán pro ně skvělý lunch v Radiopaláci, a do Karlových Varů, kde